

GODT SAMARBEID: Mange bidro under slokningsarbeidet fredag. Ifølge brannsjefen var det en fin tone blant alle. FOTO: LINE NAGELL YLVISÅKER

HØYT: Taket på Energiverket er 27 meter høyt, der hvor det brant. – Bilene så ut som lekebiler nede på parkeringsplassen, sier brannmester Geir Hekne. Det var her, i taket over fyrrommet, brannen startet. Transportbeltet som frakter kull inn i Energiverket lå faretruende nær, men ble ikke skadet.

FOTO: BIRGER AMUNDSEN

LEDET ARBEIDET: Brannsjef Jan Olav Sæter (t.v.) brannmester Geir Hekne og underbrannmester Jann-Egil Gjerde.

FOTO: LINE NAGELL YLVISÅKER

Reddet Energiverket

Forrige fredag begynte det å brenne på det verst tenkelige stedet i byens aller viktigste bygg.

» Line Nagell Ylvisåker

– Energiverket er blodpumpa til byen, og brannen startet i taket, den verst tenkelige plassen. En stund var det svært kritisk. Men vi hadde værforhold og marginene på vår side, sier brannsjef Jan Olav Sæter.

– Longyear-samfunnet bør være svært fornøyde med at det gikk som det gikk, sier brannmester Geir Hekne.

Åpne flammer

Flammene slo opp gjennom taket da Sæter, som førstemann fra brannvesenet, kom til Energiverket i 06.30-tiden fredag.

– Det var mye røyk oppunder taket i fyrrommet, og jeg så flammer på yttersiden da jeg kom kjørende, sier han.

Brannsjefen gikk selv opp på taket for å få et overblikk over situasjonen, før menneskene ble sendt inn.

– Det ble straks klart at det var viktig å ivareta sikkerheten for personellet. Det var høyt, skråtak og glatt, sier han.

Brannmester Geir Hekne konstaterer at takbranner er noe

av det vanskeligste å slokke.

– Spesielt når det er ståttak, som her, og så høyt. Det er en høyrisikooperasjon. Vi tenkte sikkerhet, sikkerhet, sikkerhet, sier han.

Ingen ble skadet under arbeidet, heller ikke utstyr.

Vanskelige forhold

Hekne forteller at de etter hvert klarte å avgrense brannen, og fikk god oversikt over den.

– Vigjorde de riktige taktiske grepene, sier han.

Takkonstruksjonen på Energiverket består av syv-åtte lag, hvor det var vanskelig å komme til.

For å få slukket, brukte brannvesenet blant annet slukkespyd som ble banket inn i tak og vegger.

– Når man jobber med tre, kan man bruke motorsag. Dette arbeidet ble ekstra fysisk krevende fordi menneskene måtte hogge seg gjennom stålkonstruksjonene med øks, sier Hekne.

Taket over fyrrommet, hvor det brant, ligger like ved transportbeltet som frakter kull inn til kraftstasjonen. Kull og brann er en dårlig kombinasjon, derfor hadde brannvesenet et ekstra blikk på området rundt beltet.

Brannsjefen skryter av menneskene.

– De gjorde en fenomenal jobb, alle sammen, sier han.

Mange bidro

19 av brannvesenets 24 brannmenn møtte opp da alarmen gikk.

– Vi er særdeles sårbare på grunn av beliggenheten vår. Da er det viktig med samarbeid, sier Sæter.

Samarbeidet fungerte forrige fredag. Avinor kom med mennesker og bil med vannkanon,

KV «Svalbard» stilte opp med 15 røkdykkere og lyskaster for å lyse opp for brannmannskapene på taket. Store Norske sendte ekstra utstyr over fra Svea, i tilfelle det skulle bli behov for det.

– Når vi fikk en slik tilgang på ressurser, kunne vi rotere på innsatspersonellet. Slik fikk alle tid til å få i seg mat og drikke, og til å ta en liten pause innimellom, sier Sæter.

Han forteller at det var god stemning under hele operasjonen, og at de ansatte på Energiverket også var til stor hjelp. Trengte brannvesenet noe verktøy, fikk de det med én gang.

Mye snus

Da brannvesenet hadde fått oversikt over situasjonen tidlig fredag ettermiddag, tok de også kontakt med LNS som kom med en mobilkran. Det ble gjort for å sikre at menneskene kom til i overgangen mellom vegg og tak.

Brannmennene fikk også den maten og drikken de trengte.

– Gutta på taket fikk til og med fersk General-snus, sier Sæter.

– Det gikk med mye vann, men det gikk mye snus også.

Spesielt på taket, humrer Hekne.

Lørdag ettermiddag hadde brannfolkene kontroll på brannen, og deler av brannkorpset fikk dra hjem klokken 00.30 natt til lørdag. Vaktlaget drev etterslukking til 10.30-tiden lørdag.

– Vi gikk runder hele natta, både inne og ute, sier Sæter.

Viktig erfaring

Sæter ser på fredagens brann som en viktig erfaring.

– Det vi ser når vi har en innsats som varer så lenge, er at menneskene våre kommer nærmere hverandre. De blir bedre kjent og tar vare på hverandre. Det var en god øvelse for oss, sier Sæter.

– Mange fikk nok også opp øynene for hvorfor vi har øvelser som kan virke kjedelige til vanlig. Ved skarpe hendelser ser man viktigheten av dem, sier Hekne.

Både Sæter og underbrannmester Jann-Egil Gjerde har tidligere jobbet på Energiverket, og kjenner bygget.

Brannvesenet har også årlige øvelser på bygget.

– Folk vet hvor de skal, sier Sæter.